

[Tinning]

menter og studieelementer af erhvervsintroducerende karakter.

Meningen med denne bestemmelse er klar nok, nemlig at give plads til realiseringen af et erhvervsrettet humanistisk studium af begrænset varighed, sådan som det er udviklet på Københavns universitet. Berrit Hansen (DVU) udtaler da også til Aarhus Stiftstidende af 1. marts:

»Derimod skyldes paragraffen om 3-årige uddannelser uden speciale ikke Knud Larsen-udvalget. Det er Københavns universitet, der har ønsket at kunne lave forsøg med en sådan uddannelse.«

At et enkelt fakultet får en forsøgsparagraf indføjet i en bekendtgørelse, er i sandhed usædvanligt. I dette tilfælde er det udtryk for en usædvanlig vellykket del og hersk-politik fra ministeriets side. At den samlede forsøgsparagraf, § 28, samtidig åbner op for, at DVU kan godkende en hvilken som helst humanistisk kandidatuddannelse på indtil 5 år og en hvilken som helst 3-4-årig uddannelse med humanistiske elementer, og at alle disse typer af uddannelser skal finde sted på universiteterne, er udtryk for et uddannelsespolitisk nybrud af så omfattende en betydning, at det bl.a. burde indgå i en principiel debat i folketinget om de videregående uddannelsers fremtid og struktur – og altså ikke bare rummes i en forsøgsparagraf.

En forklaring er nødvendig.

Svar (17/4 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Spørgsmålet synes at bygge på den opfattelse, at universitetsuddannelser alene er kandidatuddannelser, medens kortere uddannelser – mellemuddannelser – ligger ved andre institutioner. Også ved universiteterne findes der imidlertid kortere uddannelser, eksempelvis socionomuddannelsen og HA-uddannelsen ved Ålborg universitetscenter.

Kandidattitler inden for bekendtgørelsesudkastet vil fortsat være forbeholdt færdiguddannede, der har udarbejdet en større selvstændig afhandling (speciale).

Spm. nr. S 985

Til *ministeren for skatter og afgifter (3/4 85)* af:

Rahbæk Møller (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at selv efter leasingindgrebet før jul er afskrivningsreglerne så gunstige, at det ville være billigere for staten at lade skibe bygge for egen regning og forære dem bort til velhavende danskere end at lade private bygge dem og udnytte de nuværende skatteregler?«

Begrundelse

Indledningsvis skal oplyses, at spørgeren ikke ønsker at angribe skibskreditfonden. Formålet med spørgsmålet er alene at belyse de betydelige statssubsidier, der ligger i de nuværende skatteregler.

Spørgsmålet bygger på beregninger udført af professor Niels Blomgren-Hansen, som bl.a. er omtalt i Politisk Ugebrev fra forlaget Management nr. 1/1985. I beregningerne påvises det med udgangspunkt i et konkret projekt, Erhvervsinvestering K/S VIII (Elite Shipping), at de indirekte subsidier via skattesystemet er så store, at de sammen med de direkte subsidier via skibskreditfonden overstiger de omkostninger, som staten ville påtage sig, hvis den lod skibene bygge for egen regning og forære dem til danskere med en marginalskatteprocent på 73.

Svar (16/4 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Hverken før eller efter ændringerne i afskrivningsloven vedrørende leasingprojekter i december 1984 har afskrivningsreglerne været så gunstige, at det alene som følge af de skattemæssige afskrivninger ville være billigere for staten at bygge skibe for egen regning og forære dem bort til personer med høje marginalskatte.

Dette skyldes, at afskrivning er udtryk for, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i løbet af nogle år gives fradrag for en udgift. Fradraget udløser en skattnedsættelse, der er mindre end selve udgiften, højst ca. 73 pct. af denne. Ved en direkte foræring skal staten på forhånd betale udgiften fuldt ud. Det vil naturligvis altid være billigere for staten at give fradrag for et tab end at erstatte det fuldt ud.

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til beregninger foretaget af professor Niels Blomgren-Hansen. Disse beregninger er interessante og omfatter bl.a. en bekræftelse af,